

עתרת שלוב

בס"ד, עש"ק פרשת שמוטות
י"ח טבת תשע"ב - שנה ג' גלון ק"ג

זמני הדרלחת הנורות ומועד"ש

הדרלען מועיש ר"ת

ירושלים	6:14	5:36	4:20
בני ברק	6:10	5:37	4:34
ניו יורק	6:14	5:36	4:32
מנטראל	6:02	5:24	4:19
נא לשמור על קדושת הגילון			

עלין שבועי שע"ז מוסדות קאמונא באורה"ק – בנטיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

רחוב אורי היבנה 48 ירושלים

פרשת שמוטות

עתרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

וთהר האשה ותלך בון ותרא אותו כי טוב הוא ותעננהו שלשה ירחים (ב' ב').

להורות על האור הגנו הגנו בתוך תיבות התורה שתיקון משה ובניו. וזה נ"ב יתעננהו שלשה ירחים' שמרו על תורה, כמו שאתה בווה"ק (ח' ב': ג') ירחים מאוי אמייר. אמר ר' יהודה, רמו הוא דקא רמו, דלא אשתחודע משה בוחרא עללה, עד ג' ירחים. דכתיב, בחדר השישי (לקמן ט' א), דהא כדין אתהיבת תורה על ידי.

כי הרי משה ובניו היה משפט לי שתיקנו את חטא אודה"ר ע"י לימוד התורה, וגם שעיל ידי משה נתנה תורה לישראל, והרי ע"י התורה מהנלה האור הגנו, כמו שאמרנו לעיל בשם מרן הביעש"ט, שהש"י גנו את האור של ששת ימי בראשית בתורה.

וממשיך התורה לומר ולא יבללה עוד הצפינו ותקח לו תבת נמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר היינו ולא יבללה עוד הצפינו את האור הגנו, וכן ותקח לו תבת נמא' לך את תיבות ואותיות התורה שעיל ידו מתנלה האור הגנו, והוא שפרש"י גמי בלשון המשנה. היינו שע"י ממנה למוד התורה נתהפרק מגמ"א ר"ת גידולים מ"עשי יהוה (תהלים קיא ב) לדחמים גליוי אוור הגנו, והוא ותשם בסוף על שפת היאר היינו ע"י שפת לימוד היאר אוור וים התלמוד.

ונהנ' איתה בתקיו"ז (ק'ב) שאתפסותה דמשה בכל דרא ודרא ובכל צדק וצדיק. היינו שע"י הכווח של משה ובניו שטמון בכל אחד ואחד, יכול כל אחד להתקן חלקו בתורה ע"י תיקון חלקו בחטא אודה"ר, ואו יתגנלה לו האור הגנו. עד שנוכה ל'והיה יום אחד הוא יודע להויה"ה לא יום ולא לילה והוא לעת ערבית אורה"ר (וכירה יד ז) התגנלה האור הגנו בשילמות בב"א.

(רעוא דרערין השע"א לפ' ק)

אפרים מסדרילקאב וליה"ה בספרו הקדוש דגל מחנה אפרים (פרש בראשית ר' יואר) ז"ל: כמו שראו עני ממש כמה מעשיות, מה שכחן [זקנו מרן הבعش"ט] לדורי זקני המונה רבינו גרשון קוטיבור ז", שנגע לארץ הקדושה, אך שראה אותו בשבת בחוץ לארץ, ומה זה עשה בחוץ לארץ, והשיב לו דודי זקני בגנרטה, שבאותו שבת עשה איזה גבר ברית מילה בחוץ לארץ, ושלח אחריו להיות מולד אצל, וכבהנה וכנהנה אשר קצרא הירעה מהכלי, אשר הסתכל ממש מסוף עולם ועד סופו, והכל היה על ידי אותו אור שנגנו בתורה.

ונהנ' ידוע מרמן הארץ"ל (שער הכוונה דרости הפסה ר' א) שכל סיבת ירידת בני ישראל לארץ מצרים, היהה כדי לתקן חטא אודה"ר, לעלotta את הניצוק שנפל ע"י חטאיהם. והנה כדי לתקן את הניצוק הוא על דרך מה שמכואר בואה"ק (ח' א' ב') ז"ל: 'זימרו את חייהם בעבודה קשה' בקשישא. 'בחומר' שנאמר כי לפקח טוב נתתי לכם תורה אל העזובו (משל' ב). היינו שחתא ע"ה היה פנים בתורה, והכוונה בוה שפנס באותיות התורה שכתב בה האיסור של אכילת ע"ה, כי כל פעם שאדם עובר על אחת מצות השם אשר לא תענינה הוא פונם באותיות התורה שכתוב בה האיסור שעבר השיכים לשורשיהם, כמו שהארכנו בדורשים ארוכים.

זהו סוד בונת חז"ל שאמרו (ב"ר ב' ט"ע) חמאת ע"ה גנו הש"י את האור הגנו ע"ש. היינו שהאור הגנו מרמו לאור התורה הנקראת תורה אורה' (משל' ב' ג'), ונגנו אלו האותיות התורה שפנס אודה"ר ונפל לקהל', וכמו שידוע דברי מרן הבعش"ט הקדוש ז"ע (בעש"ט עה"ת בראשית אות כ), על מה שאיתה במדרש (שם) עה"פ זירא אלהים את האור כי טוב' (בראשית א' ד) שנגנו את אור הגנו לצדים לעתיד לבוא. ואמר שהיכן גנו את האור הגנו בתורה.

פרש"י כי טוב הוא כشنולד נחמלא הבית כלו אורדה. ומכוו ממסכת סותה (דף יב), ושם מבאים חז"ל ראייה, דכתיבanca זורתה אותו כי טוב הוא' וכתיב התם זירא אלהים את האור כי טוב' (בראשית א'). ונהנ' דריש שם חז"ל במסכת חנינה (ב') אוור שברא הקדוש ברוך הוא ביום ראשון, אדם צופה בו מסוף העולם ועד סופו, כיוון שנסתכל הקדוש ברוך הוא בדרך המבול ובדרך הפלגה, וואה שמעהיהם מוקלקלים, עמד וגנו מוקן שנאמר 'זימנע מרשעים אורום' (איוב לח טו), ולמי גנו לצדיקים לעתיד לבא שנאמר זירא אלהים את האור כי טוב', ואין טוב אלא צדק שנאמר 'אמרו צדק כי טוב' (ישעה ג').

והביאור בוה דהנה אצל חמאת ע"ה כתוב זירא האשה כי טוב העץ למאל' (בראשית ג'). וטוב מרמו ל תורה כמו שאמרו חז"ל (עבדה ורדה טו): אין טוב אלא תורה, שנאמר כי לפקח טוב נתתי לכם תורה אל העזובו (משל' ב). היינו שחתא ע"ה היה פנים בתורה, והכוונה בוה שפנס באותיות התורה שכתב בה האיסור של אכילת ע"ה, כי כל פעם שאדם עובר על אחת מצות השם אשר לא תענינה הוא פונם באותיות התורה שכתוב בה האיסור שעבר השיכים לשורשיהם, כמו שהארכנו בדורשים ארוכים.

זהו סוד בונת חז"ל שאמרו (ב"ר ב' ט"ע) חמאת ע"ה גנו הש"י את האור הגנו ע"ש. היינו שהאור הגנו מרמו לאור התורה הנקראת תורה אורה' (משל' ב' ג'), ונגנו אלו האותיות התורה שפנס אודה"ר ונפל לקהל', וכמו שידוע דברי מרן הבعش"ט הקדוש ז"ע (בעש"ט עה"ת בראשית אות כ), על מה שאיתה במדרש (שם) עה"פ זירא אלהים את האור כי טוב' (בראשית א' ד) שנגנו את אור הגנו לצדים לעתיד לבוא. ואמר שהיכן גנו את האור הגנו בתורה.

וכמו שכחן נבדו הגה"ק רבינו משה חיים

סוד שער החמשים, אשר משם ד"ד מש"ח ה"ה סוד [מספר] חמישים, וסוד ד"ד מל"ך מש"ח סוד [מספר] תב"ג, התבונת הנדרות יוצרנו באמנותו אומן, בודאי לא היה גנות אח"כ, ולא יכול לעמוד בחשرون תבן.

כי באמות כתיב לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו (ה"א), באיזה בוחינות מציאות שאתה נמצוא ועומד, אף בקמנות ודקנות הסתר אסתור,Auf"כ איש המשכילה יכול להבין שגמ שם כבוד אלה ישראלי, ולא יוכל לעמוד בויה, כי הוא נסיוון ומבחן של שער החמשים אשר אנו בו בעט, ולול תורתינו או אבדתי בעני (הלהם קשת צב), מוגדר רשות הרשעים והמין העומדים לבלו עחים.

ולכן אמר משה, הרע לעם הזה והצל לא האצלה וראי, כאמור במדרש (שו"ר ה' ככ), כי סוד 'ודאי' הוא שער החמשים, הודי שמו, להיות עבורה בוחינות וראי והבן מואר. ותיק נתבשר מה עטה תורה (ו' ז) ולא תלך לאין לבנות המקדש, ויש בו עניינים נפלאים והרבה קזרתי מואר, והמשכילים יהו.

והכלל, שגנות מצרים היה גנות כולל, וכן גנות מצרים היה גנולה שלמה בבחינותו, וכן הינה לכל בוחינות הנאות, וכן בכל הגנות שנגנוו ישראל נקרא על שם העיקר על גנולה מצרים, שהיתה עיררת גנולה שלמה בבחינותו, יונצלו את מצרים (ב' ז) והינה וכלל גנולה העתודה.

ולכן אנו חייבים להזכיר יציאת מצרים ביום ובלילה, כי בכל יום ויום מתבררין גנוצין מהקליפות מהאהומות שאנו גולין תחתיהם, כי נתפورو ישראל בכל ארבע רוחות העולם ובכל שבעים אמות, כדי לברר חלקו הנוצרי שנפלו ביניהם מן הראש עד הרಗלים, וכעת בנסמה השכינה בעקבים שאל צדקה (משל ה' ח), וכן בicut תוקף הגנות שלא היה כמושו, והמין גבירה ומצלחת בעוניינו הרבבים.

אבל אחר האמת פסיק רישיה, כי בכללות הראש כבר נפטרה ונכנסה תחת יד הקדושה בנגולה מצרים, והוא כולל כל פרטיו גנות כל הנוצרי, וכן פרטיו הנאות של כל הנוצרי קדושין, וכן אנו חייבים להזכיר יציאת מצרים ביום ימי חיינו, צלם אלהים הנתרבר בכל יום נתברר הנוצרי לערך הימים על ידי קריית שמע ותפלת, וכן מוכריין קודם יציאת מצרים להמשיך שורש הגנולה, שהיא בנו כה גם בעת לנואל הנוצרי, אשר שורשן כבר נתברר במצרים.

(אוצר החיים' מרבני יצחק אייזיק מקאמראנא)

ויאמר משה אל האללים מי אנבי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל אל ממערים. ויאמר כי אתה עמך וזה לך הדות כי אנבי שלחתיך בהוציאך את קטע ממעריהם מעברון את האללים על קחר תזה (ג' יא-יב).

מצות עשה להזכיר יציאת מצרים בכל יום, שנאמר 'למען תוכור את יום צאתך מארץ מצרים כל מי חייך' (טו:) ביום ובלילה. עניין מצוה זאת טמא רבה אילא בדבר, דע כי הלא ארץ מצרים הוא ארץ טומאה מכל ארונות כתור דקליפה, והשכינה היה גולה שם בגלות ישראל, ועל ידי היכנחת השכינה בגלות היא מלכתו אותן הנשומות הקדושות, וכאשר סתמים נאמר 'בלע המות לנצח' (ישעה כה). וגנות מצרים היה גנולה שלימה, שייצאו כל הנוצרים מבחינותן, אבל באמות מצרים כולל גם כן כל שאר הארץ, כמו שבקדושה להבדיל, הכהן כולל כל המוחין ומה שתחתיו. ובאמת היה כי בידם לברור ממצרים שלא היה עוד גנות אחריו, אלא שלא יוכל לעמוד לבנים בשער הנון דקליפה ולצאת ממש, יא' ערום ועריה' כתיב (יחוקל טז).

זה היה השותה משה רבינו מי אנבי כי אלך אל פרעה [הינו מי עולה מספר חמישים, ולזה אמר מ"ז אנבי] האם השנתי השער החמשים דקדושה, הנקרה חירות אמיתי חירות עולם, שאליך אל פרעה. ועוד כי אוציא את בני ישראל ממצרים מה תועלת יהיה בויה שאוציא אותם מצרים, ואח"כ פלו בגלות ובצורות, כמו שאנו כתעת בתוקף הצרות והגנתה שאין אחרת עוז.

אבל צופה נסתורות צפה שאי אפשר לישראל לעכב עצם עוד עד גמר הבירור, כי ישתקעו במומאה חללה מבלי לעלות. וכן השיב לו מלך עליון על שאלה הראשונה, כי אהיה עמד ואפ' שלא השנה שער החמשים, תוכל להמשיך חירות במה שאחיה עמד. ועל השנית, בהוציאך את העם מצרים תעברו'ן' את האללים בקבלת התורה, ואו תוכל לבא לבחינה שהיה חירות מלכויות ומלאק המות, ובאמת כך היה אם לא היו חותאין ב'קרב וא' שמע' (דברים ה' כד), ובגען, ויש בוה דורותים ארוכים אין כאן מקום.

וגם פרעה הרשע כבר בויה ואמר 'מי' הויה' (לקמן ה' ב), שעדרין לא נתגלה החירות בוחינות דעת דמשה אמיתי, כי אי אפשר שתיגלה הקדושה אם לא מבחן לירד לסת"א,ישראל לא היו באפשרי לרדת לשער החמשים מהסרון התורה, שלא טבעו שם החללה ברפיש וטיט של מינות ואפיקורסט, שהוא שער החמשים של הטומאה, ישראל באותו הדר ברווח אמונה היה, ואלו היה עומדים מבבחן בהסתלקות תבן

ויאמר עוד אל ליהים אל משה פה התאמר אל בני ישראל וכו' וזה כבורי לדר דר (ג טז).

אפשר לומר המעם למה כהוב לעלם חסר וא"ז. כי זה איטה במשנה בפרק אבות (פ"א מ"ג), אנטינמוס איש סוכו כל משמעון הדריך, הוא היה אומר, אל תהו כעבדים המשמשין את הרוב על מנת לקבל פרם, אלא היועבדים המשמשין את הרוב שלא על מנת לקבל פרם וכו'. שבו תכליות של האדם בעברתו יתרך, ואו יכול לעסוק בתורה לשמה. וזה שאמור בה אמר אל בני ישראל וכו' וזה שמי שהאנך יכול לקיים וללמוד לשמי תורה לשמה, ע"י לעלם ר'ת לא על מנת ל'קב'ל, שצורך אדם לעבד את הבוואר עולם בלי שם חשלום גמול, רק לעבד אותו באהבה בכל לב ובכל נש ובכל מארדו, וזה כבורי לדר דר. (מעשה שלום' מרבני שלום מקאמראנא)

ושאליה באשה משבנהה ומperfetta ביתה
בלי בסק' ובלי זיהב וג' (ג כב).

ועניין יציאת מצרים, היה ג' על סוד זה, כי פרעה ומצריים הם תאوت הומן והרע, ע"י יסורים וסיגרים יצאו ממצרים, ונתקרו בביבה עלמא ודרחות, ומאסו לנמרי בחראות עולם הזה, עד שהוחץ לבקש מהם ושאללה אשה בלי כסף ובכלי והב. ובקריעת ים סוף קשו המלכות עם החכמה, וביררו כל הנוצרי, והרע נפל למטה למצוות ים, והם העלו המלכות לים החכמה בבורור נдол בביות הים. ואח"כ במתן תורה העלו המלכות לשער החמשים לאין, אבל לא עמדו בוה, ולא זכו לשם בבחינה זאת, רק אנבי ולא היה לך, ואח"כ אמרו' קרב את ושמע' (דברים ה' כד), ואח"כ במעשה העגל נפלו לנמרי מות, אבל נשאר רושם, שע"י אמונה באמת ובבל אמת ובஸירות נפש, יבולין אף היו להעלות המלכות עד אין עליון, בתר עליון.

(נתיב מצותך' מרבני יצחק אייזיק מקאמראנא)

שולחן הטהורה

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהורה' וזר זהבי' לרביינו יצחק איזיק מקאמRNA ז"ע

מי הם חייבין בתפילהין והפטוריהם. סימן ל'ח

אבל אם הוא רשע ואינו מדחה אותו, אסור לו להניא תפילין בעת תוקף חמימות יצרו הרע הגורם לו הירהוריו שטויות בזדון לבו:

dehyino מצוי שעובר עליו הירהור באונס וממצו שיראה קרי בשינה ולכך צריך לחוץ קודם השינה, אבל מי שאינו ילד והוא צדיק כבר חלף והליך ממנו אפילו הירהור בעלמא, ורק אינו מצוי אצל, מותר לישן שנית עראי בתפילהין. ומעתה מה מבקשת מך על הכל בו שאסור להניא תפילין למי שהוא רשע ומהרhar בהרהורם רעים לכתלה, דמאי דכתב רשי' דהירהור מצוי בהםdehyino מצוי שעובר עליו באיזה פעם הירהור בעלמא בהעbara בעלמא זה גורם לו בשינה שיראה קרי ולכך חולץ לתפילהין, אבל הירהור כזה אינו מזיק לתפילהין, ועוד שאיןו אלא בהרף עין ברגע אחת ולמה לא יניח תפילין, ולכך דבר הכל בו נוכנים בדברי מרן תמהותם. ומאי שבקשת הרב המגן על מרן לא ידענא מאי אמר שהירהור כזה מותר הוא ע"ש היטב, ואין צורך לחוץ אלא בשעת הרגל דבר שאסור לשמש בתפילהין, אבל הירהור המותר של מצוה אינו מזיק לתפילהין כלל ונוכנים בזה דברי מרן היטב:

~~~~~ מוסגרת השלחן ~~~~

המוזיקים לגוף ולנפש ויוננו לבם לקבל עליהם על מלכות שמים.

ב. ז"ל המלא"א שם: הרב ב"י הקשה על זה מסוכה (כו): רבי יוסי אומר הילדים לעולם חולצין שרגליין בטומאה, ופירש"י שהירהור מצוי בהם. ופרק למא קסביר רבי יוסי בעל קרי אסור להניא תפילין, וממשני הכא בילדים ונשותיהם עמהם עסקינן שמא יבוא לידי הריגל דבר, ע"ש ב"י מה שתמירות. ותיריצו אינו עולח יפה דמליך מוקם קשה אמאי משני בילדים ונשותיהם עמהם עסקינן שמא יבוא לידי הריגל דבר, הא על כרחך אי אפשר להריגל דבר ללא הרהור, והוה לי לומר שמא יבוא לידי הרהור, וצריך לומר דמשום שמא לא אסרי להניא תפילין, אלא כשיעוד בודאי שאי אפשר לו ללא הרהור אז אסור להניא תפילין.

ג. ע"ע בתשכ"ז (ח"ב סי' רסא) וז"ל: ואפילו בעלי עבירה אין אסורין לקראו בתורה, וכ"ש ילדים שא"א להם ללא הרהורם מותרים להניא תפילין ולקראו ק"ש, והכי מוכחה בפרק הישן (כו): שלא אסור ר"י להניא תפילין אלא לילדים ונשותיהם עמהם, אבל ללא הכى שרי. ע"ע בשכנה"ג מה שדחה דברי הרמ"א לאסור להניא מפני הירהורם, מובה בשלמי צבור (דף מ').

ג. מי שהוא {ב} רשאי ומהרhar בהירהורם האסורים של ניאוף, שעובר על לאו של לא תתוורו אחרי לבבכם, אשר אתם זונים אחריהם, שמחוויב כל איש אשר בשם ישראל יכונה לדוחותו מכל וכל בכל כח,

~~~~~ זר זהב ~~~~

{ב} מי שהוא. כל מה שפיפל פמן (הבית יוסף ד'ה וכותב עוד) ז"א. וכן מה שהקשה עליו הרב המגן (סק"ז) לא נראים, כי עיקר האיסור על איזה בחורים קלי הדעת רשיים שמהרhar בהרהורם רעים בשאט נפש שאסור להם להניא תפילין, אבל ודאי בהרהור בעלמא והוא מדחה אותו בכל כחו על ידי יראתו מלאוחיו פשוט שמצו עליה להניא תפילין. ומעתה דברי הכל בו (סימן כא) נוכנים, דמאי מבקשת מך (הב"י שם) מדתנן (סוכה כו): הילדים לעולם חולצין מפני שרגליין בטומאה, אך סלקא דעתך שאסור להם לישן שנית עראי בתפילהין מפני שרגליין לראות קרי על ידי שהם ילדים רגיל שעובר עליהם הירהור רע באונס, אף על פי שהוא מדחה אותו בשתי ידים מפני יראת קונו והליך ממנו תיכף הירהור,Auf"כ גורם לו קרי באונס מפני חמימות הידות, וממושל זה יכול לבוא אפילו לילד שעוזר צדיק גמור, ולזה פירוש"י (הה שרגליין) וכך סלקא דעתך שרגליין בטומאה שמא יראו קרי שהירהור מצוי בהם,

א. ז"ל הב"י שם: וכותב עוד הכל בו (סי' כא) בשם הר"ם, ועל החבורות שאלת אשר מהרharים אפיקו בשעת ק"ש לא יניחו תפילין ואפיקו חולין מעיים אסור להניאם וכל שאינו יכול לשمرם שלא יפיק בהם אסור, כל שכן שלא יונג בהם קלות ואש בתאות נשים, ע"ל. ותמייני דהא תניא בפרק שני דסוכה (כו): רבי יוסי אומר הילדים לעולם חולצין מפני שרגליים בטומאה, ופירש רשי' שרגליים בטומאה קא סלקא דעתך מפני ריאו קרי שהירהור מצוי בהם. ומתחמה תלמודא למא קסביר רבי יוסי בעל קרי אסור להניא תפילין, אמר אבוי' בילדים ונשותיהם עמהם עסקינן שמא יבואו לידי הריגל דבר, הרי בהדייא דמשום הרהור לא מיתסר. ואפשר לומר דהה'ס מפרש דקלא דעתך דמנין שרגליים בטומאה היינו שנן בעלי קריין ובעל קרי אסור להניא תפילין, ומשום הכי מתחמה בעל קרי וداعי חיב בתפילהין, ומהו בעוד שהם עליו צריך שלא יהרהור ואם אין יכול להעמיד עצמו מלהרhor בשעה שנן עליו לא ניה. ובספר ארחות חיים (הה' תפילין סי' ג) כתוב על הא דהה'ס וכן משמע מהירושלמי (ברכות פ"ב ה"ג) שפרש גוף נקי מחשבה רעה, ע"ל. ולוי נראת דאין לפטרם ממצאות תפילין מפני כן, אלא יש לכופם בדברים ולמשוך לבם ליראת שמים כדי שישיחו לבם מדברי הבא

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבותינו ז"ע

ויעקו ותעל שיעתם אל האלים מן העבדה (ב' ב').

אותו באיזה תפלה מתפלת היום, או שחרית או מוסף, או מנחה ועירוב, ותראו עד היכן תפלה היא זכאי לפני ווצר בראשית, ומיד הסכימו ה'ב' רצופים, וראה בחלומו שمبرען אותו ב'ב' שלמעלה, ותקףomid hi mordein ha-neshot la-abiv, רבינו רבי מיכל ולה"ה, שבנו רבי יוסלע אינו רבינו רבי מיכל ולה"ה, שבנו רבי יוסלע אינו במעמד טוב לפני ב'ב' שלמעלה, ומיד היה מידך רבינו בונת ושות ויהודים, עד שהיה לו עליות מכביון נושא, ועלה נשמהתו לפני בית דין שלמעלה, וראה רבינו רבי יוסלע מיאמפלא ולה"ה בהרב איש אלקי רבינו רבינו יוסלע מיאמפלא ולה"ה רב ר' אלקי רבינו רבינו מיכל מנד מולאThetaוב ולה"ה, שפעם אחת קר, וטعن לפני ב'ב' שלמעלה, אבקש מכם שתבחון

בתב רבינו הנה"ק רב אליעזר צבי מקאמRNA ז"ע בספר הקודש יקון ביתו על פרקי אבות (פ'ב' מ"א אופן ב') וול': שמעתי כיוצא בו מאאמו"ר הרב אלקי הקודש רב יצחק יהודה יהיאל ולה"ה, בשם הרב הקודש רב יוסלע מיאמפלא ולה"ה בהרב איש אלקי רבינו רבינו מיכל מנד מולאThetaוב ולה"ה, שפעם אחת היה מוטל על ערש רוי, והיה ישן או לעך שני ימים

הרה"ק רבי יוסף מיאמפלא בן רבי יהיאל מיכל מזלאטשוב צ"ל כ"ד טבת תקע"ב

את אשתק מקשה לילד, ותוציא את כל הנשים העומדים סביבה, ותלחש לה באונה מה שלמדתי אותך, ווילך בז' נור זכר למזל טוב. וכן היה שבא בקפיצת הדרך לבתו שמי שעתיך קודם הלילה, ועשה מה שציהו לו מון הבשיט' וולד לו בנו הגדל רבי יוסף. בהגיעו פירקו נלקח לחותן לרבי מנחם מאהן מוטיקוב צ"ל.

בש ההנאה

אחר הסתלקותו של אביו מילא מקומו בער מושב אביו בסוף ימי ימאמפלא, שמו הגדול נתרפס בכל הגלגולים, עובdot התפילה וגודלו בתורה היה לשם ולאות בפי כל, ואחר הסתלקות הרה"ק רבי מרדכי מעשכיז צ"ל, נתפרק על מקומו ונשיאו יכול מעות אוץ ישראל לעדת ואהלי.

מסופר שבסוף שנת תקיע"א נסעו שני הצדיקים המהותניים רבי יוסף מיאמפלא והרה"ק רבי ברוך מעזיבוז צ"ל, בתקה העיר לבדם ולא הרשו לאף אחד לולותם, הרה"ק רבי יצחק נור של רבי יוסף וחותנו של רבי ברוך, נכנס בלאת אחריהם בתוכה העיר, ושם ערך שחותנו רבי ברוך אמר לאביו רבי יוסף: כאשר יש לך מרדף ליפוי הבית דין, ואמר לו: יוסףبني, מה לך בכך. וסיפור לו כל העניין.

מבחן רבותינו

גדלות תפילה

כמו שארע לבן הקדוש של הרב מוהר"ר מיכל, ושמו הרב הצדיק מוהר"ר יוסף מיאמפלא. פעמי' אחת אינגד ואינתנא עליה למעליה, וטבל אותה בנهر דינור, והמעשה ארוך ונפלה. ופעמי' אחת חלה ונטה למותה, ואינגד ואינתנא, והוא היה דרכו להתפלל מארון בכוננה, ובפרט תפילה ערבית, והיה מקפיד על מי שאינו מטופל מעירוב בכוננה עצומה, וכן אמר עליו אביו והקדוש: יוסף בני יכול להתפלל. ובעה תלוי ואה ששולקין כל צויתינו, והביאו כל התפילות שהתפלל מקטנות ועד אותה השעה, לא נעדר אחת מהם, וראה שבא מלך אחד נורא, ואמר: זה האל התפלות, ונפח בס, וברוח שפתיו נפרזרו ולא נשאר אלא ה"א אחת מאירה באור צח, והוא היה עומד לפני הבית דין של מעלה, ידי מרתקין.

ובאותו היום מת אביו הקדוש, כי פתאום בסעודה שלישית נסתלק בעת הלאו ana ana בדיקות נפלא בחדרו שלו, ואמר: בהאי רצון אסתלק משה (זהר ח"ב פה), כי לערך שני שנים קודם פטירוני, היו צרכין לשומר אותו שלא יצא נשמו מרוב דיבוקות בוראו, כי היה דרכו לילך אננה ana, עד שפנוי היה בוערתות כבואה הפלדים, ופעמי' אמר האנו הקדוש מוהר"ר יוסף מג'יגראד תלמיד, אלachi הצדיק מורי ומוהר"ר אברהם מרדכי [מפניו]: ראה אחין, היאך עקיבים של רבינו הקדוש עומדים בגין עדו העליון, והיה צריך שמירה יתרה.

והיה דרכו לאכל סעודה שלישית בחדרו המפורסם עם איזה מבני, ואח"כ היה חולך לבית מדרש לו לмер תורה ושירות עד שגמר הסעודה שם, ובעה הזאת לא היה שום אדם שם, והיה רץ בחדרו ana ana, ואמר: בהאי רצון אסתלק משה, עד שראתה בטע הצדיקת, ורצתה ואמרה לאחיה הצדיק ר' יצחק צ"ל, רץ לחדרו, ותפסו לבבל אותו ולהוציאו, ונפל על שצמו, ואמר: שעמישרל הויה אלקינו הויה האח, ויצתנה נשמו הקדוש.

ורי יוסף בנו היה למעליה עד יום ראשון לבוקר, ובעה שהיה עומד לפני הבית דין של מעלה, ובעודו קרו: שליכו הצדיקים לקבל פנוי הרב רבי מיכל מזלאטשוב שבא לבאן, והלאו ובונוכם הלאן מון הקדוש נר ישראל רוח אה פנוי הרב ישראל בן אליעזר רבו, והואותו עומד לפני הבית דין, ואמר לו: יוסף בני, מה לך בכך. וסיפור לו כל העניין.

והלך מрон לפני הבית דין, ואמיר להם: מה לך עם רב ביוסף חביבי, שאטם אומרים שאין תפילה זכה, אני אומר לו לסייע בכאן תפילה בכאן תפילה שחרית, ואטם תיראו האך תפילה הוא בבל שלם ואמת. וקרו ואוטו ואמר לו: התפלל בני בכאן לפני יוצר כל, וישוע כל. ותתחל להתפלל, ומתחזק גודל כוונות התפילה התחל למטה הגוף להזיע, ובתפילה זאת העלה כל התפלות, להיוון מאיריים ובהירים, ואיתער ונתרפא מחליו. ובאה אליו אמו ואחותינו, ואמר אליהם: למה אין אתם מפשיטים הקשות מעליכם, הרי אבינו נסתלק.

(нтיג'ת מצוית' נתיב אמונה שביל גאות כה, לרבי יצחק איזיק מקארמונה ז"ע"א)

בן בכור היה לאביו הרה"ק רבי יהיאל מיכל המגיד מזלאטשוב צ"ל, בן הרה"ק רבי יצחק מדרוחוביטש צ"ל, בן הרה"ק רבי יוסף ספרואויזליער צ"ל, בן הרה"ק רבי משה מסאצ'ויז צ"ל שנבר עקדה"ש. מגוז הרה"ק רבי יצחק חיות אב"ד פראג צ"ל בעל האיפר רבבי.

בעין לידתו מסווג שאביו רבי יהיאל מיכל היה מגדולי תלמידי רבינו או ר' שבת הימים ששהה רבי זעירא, באחד הימים שמהר ר' חייל מיכל במעיבו, אתה יומם ר' חייל מיכל תפילה שחרית, הורה השישי קודם תפילה שחרית, הורה מIRON הבשיט' לתלמידיו ובו ר' חייל מיכל: שתיכך יאטור מרכבה לישע אל ביתו ולהגיע עד באותו היום, התלמיד אמר אמר בלבבו: הרי אין לי געה ורב שבת היום, הילך קודם אל בית המדרש להתפלל ולקרוא שנים מקרה ואחד תרגום. בעת זמן סעודת שחרית שאלת הרבנית את מון הבשיט' לעבילה: למה לא הגיע רבי יהיאל מיכל לסעודה היום, אמר לה הבשיט': אני צויתי לו שישע בביתו.Auf'יך שלחה הרבנית לשאול בבית המדרש אולי נמצאה שם, כשמצאהו קראותו לבא לאכול, ואמר לו הבשיט': שיאכל מהר ואיסור המרבה ולהגיע אל ביתו עד באותו היום. שיצא לחוץ ראה עד עמוד עם געלת רתומה לשולשה סוסים, ושאלוחו: מאיין אתה, ויאמר: מער אליך. והוא היה העיר ששם היה דר רבי יהיאל מיכל, ובאמת ממעזיבוז לאליק היה מරחך של ייז פרשות שא"א להגעה שכר את העגלת ונכנס להיפרד מרבו מון הבשיט', אמר השair אחריו: בנין ישראל מטשען, רבי חיים מטינוב, רבי יצחק מיאמפלא, זכר צדיקים לברכה.

בשבה וחויה להשיית על הסדריו אשר גמלנו
שזההינו וקימינו לנו מון הזה
הגענו מתכבד בוה להזמין את קח' הקושט
לחשתך עטנו עטנו בשמשתינו
שמחמת חבר מצווה
של בנות החק' בנש'ק
הכ' שלדים ניז'
שתתקים א"ה ביום שני פרשת וארא
כ"א לוחוד טבת תשע"ב
באלומי "עשות" (וואלה) ר' שמואל הנביא 26
בעה"ק ירושלים תוכב"א
קבל אורחים מיטה 7:30 בערב
ויהא רועא שוכות אבורה' תנ' עליון
להתברך בשפע רב ובשובע שמחות
ודרכם הרותה"ט
יהודיה אריה ליב' מ"ץ סאפרין
בן כ"ק אדרמור"ר מקארמונה שליט"א
הה נהיר' רבי יהושע יהודה איזונשטיין שליט"א

ומשיפע מוצות תפילה

ברגשי גיל' שמהה והדרה, נשרג ברכת מזלא טבא וגדייאiah, אל מול פני הקודש, עטרת ראנטינו ותפארתינו,

כ"ק מון אדרמור"ר שליט"א

לרגל שמחת הבר מצווה
לנכדו הבהיר' שלום נז'

בן לבנו המערט את השילוח התהוו
וזור זהב סכיב לו

הרה"ג רבי יהודה אריה סאפרין שליט"א
רו"כ להוראה קיל יעקב קמנרנא
בעל מסגרת הטלון על הטלון התהוו
שמחו בה' וגיל' צדיקים, והרנינו כל ישראל
לב, ביום בא יבוא ברינה, עטור עטרת
תפארת, פארך החוש עליך.
אבלבי הכהן הנרגלת המוסדרות